

Boj o Rozhlas dne 5. a 6. května 1945 .

STEINERT

290

Okolo 12 hodiny polední stojím nad Zemským museem v nynější Stalinově třídě a pozoruji napjatě situaci, která zdá se každým okamžikem propuknouti v revoluci proti úhlavním nepřátelům Českého národa.

V tom z Václavského náměstí slyším sirenu automobylu a v několika okamžicích objeví se pllicejní autokar plně obsazený na nějž mává i vítá dav okolo Musea shromážděný a policisté ukazují pouze směr k Rozhlasu.

Dádám se v běh, abych včas dostihl policisty, což se mi ve skutečnosti podařilo, ale přes všecken spěch zůstávám se dvěma policisty před hlavním vchodem do budovy do níž pro střelbu z budovy i protějších domů nelze více vniknouti. Zanecháváme před budovou prvního zabitého bratra. Nerozmýšlíme se a vnikáme do ohrady mezi Rozhlasem a budovou R. Bosch a po obhlédnutí situace organizujeme nástup do budovy okny směřujícími do této ohrady. Snášíme žebříky, jež jiní bratři staví a když postaven první shledáno, že v budově v podzemí se nachází členové orchestru, jež dříve než bude podniknut nástup nutno odtamtud vysvoboditi, aby na nich nebyly vykonány represalie z německé strany.

Mezi tím co chvíli přinášíme raněné německé vojáky jimž odebíráme zbraně se kterými okamžitě bojujeme. Na volání ze IV. p. budovy o nějaké zbraně k obraně zaměstnanců odebíráme jednomu bratru pistoly se kterou nestřílí a posíláme jí po provazu nahoru.

Konečně po náležitě přípravě žebříků po době, která se nám zdála věčností než byli zachráněni členové orchestru, nastupujeme oknem do chodby ve III. p. a současně s námi nastupují dvě ženy.

Nejdříve obsazujeme bok u schodiště nad hlasatelnami a zajišťujeme chodbu jež vede paralelně s Římskou ulicí. Část

Vniká do IV. poschodí, část zajišťuje chodbu u Stalinovy třídy a ostatní vnikáme do II. poschodí. Na schodišti mezi III a II poschodím sdružujeme se pro nás nekonečně dlouhou dobu, poněvadž esesmani se zuřivě brání z bočné chodby a napadají nás co chvíli s pancéřovými pěstmi a střelbou z automatických pistolí, odpovídáme jim střelbou, z pušky a automatiky. Ještě než zkončen tento boj postupujeme o patro níže, kde zajímáme v boji německého vojáka a pouští me se do boje v podzemí, kde byli zabarikádováni tři hlasatelé p. Maňšal, Kozák a Malík, kteří uslyševše naše hlasy se náhle před námi objevili.

Rozradostnění naším příchodem odebírají se okamžitě do hlasatelny a v přítomnosti mé a jednoho policejního bojovníka vysílají vzápětí tři pro budoucnost významné věty o našem nástupu do budovy, úspěšném boji a v naději na úplné vítězství. O tyto tři věty se bratrsky rozdělí a každý pronáší jednu. Krátce na to odzbrojujeme jednoho esesmana, kterého policejní bojovník, drže jej za límec tahnuv jej po schodech vzhůru, kvílejícího a nařikajícího jako baba a zajišťujeme jej v malé místnosti před hlasatelnou.

Boj v hořejším schodišti zatím skončen a většina z nás vniká do podzemí, kde se strany Balbinovy ulice na nás útočí esesmani a my stavíme barikády z beden obsahující gramofon, desky velké váhy. Mezitím pouští me se směrem k Stalinově třídě, kde zuří prudký boj a z jednoho místa u vnitřního dvorku dělá nám velké škody nějaký německý dareba. Hasiči s druhé strany budovy chtějí jej zaplaviti vodou a nemohou najíti místo, kde se nalézá. My přes dvár z okna dáváme znamení v kterém místě se nachází, takže je konečně zdolán. Na to pak činíme útok do hally po náležitém dohovoru a přípravě a uzavíráme úplně cestu k úniku zbylým Němcům, vklínivši se takřka mezi ně odebíráme některým zbraně ještě před úplným odzbrojením. Tento boj trval 5 3/4 hodiny

Po uspořádání velitelství, jež převzal v budově ze snulý bratr štábní kapitán Záruba ustanoveny čtyři a pak se střídají bratři

u vchodu a v oknech a v krytu zařizuje se obvazovna pro první pomoc s německým lékařem. Po sedmé hodině obdrželi jsme pomoc z Mikulandské ulice a později z Vinohradského sokola. Mezi 9 a 10 hodinou přišli k nám 2 angličané z nichž jeden později mluvil do rozhlasu, který byl na noc zařízen nedaleko krytu v podzemí. Během noci byl na nás podniknut útok, který byl šťastně vždy odražen až na raněné. Ráno se dovídáme, že nám ku pomoci budou poslány tanky, což nám způsobilo nevýslovnou radost. Odpoledne t.j. 6. května zasahuje nás letecká puma mezi 4-5 hod. která pronikla až do podzemí a my unikáme z budovy vynášejíce raněné Balbínovou ulicí k Hlavové kavárně, kde jest obvazisté. Někteří s lehčími zraněními nechtějí ani na obvazisté a ty ošetřujeme na místě. Mezi posledními jest Jiří Plánička, dvacetiletý chlapec, který raněn byl do hlavy. Bratr policejní praporčík byl odnesen do Hlavovy kavárny smrtelně zraněn. Já s četnickým strážmistrem jsme se trochu očistili a umyli u pí.správcové na rohu Balbínovy ulice a Paľacké.

Vracíme se zpět do budovy rozhlasu a v hrůze spatřujeme spousty které svým zásahem způsobila puma. Překročujeme hromady zvýši jednoho metru v nichž nachází se změt nábytku, zdiva, mramoru skla a jiného. Blíže schodiště leží ještě dva zabití policejní bratři tváří k zemi. Bratr št.kap. Záruba rozděljuje opět služby a já zůstávám blíže vchodu do Balbínovy ulice. Po deváté hodině večerní přichází kurýr od Národní Rady a vedu jej po tmě do podzemí k hlasatelům. Jdu ve předu on tři kroky za mnou hmatám po schodišti a po stěnách jdu po paměti, až dojdu k místu kde se nachází provisorní telefonní budka pod schodištěm v krytu, kde se již opět pracuje na malé Mikrofoně Nevím který z pánů hlasatelů položil kurýru otázku co je s Morávkem a tž odpovídá, že pravděpodobně se nachází u Franka a on sám, že je zoufalý z toho, že přišedši domu po dvoudenní námaze usnul a žena jej nechala spáti dvě hodiny.

Toto jsou moje zážitky ze dne 5. a 6. května 1945.

Jaroslav Steinert, desátník Úsl. leg.

nar. 1. 4. 1888 bytem Praha - X. Žižkova 121/33.
telef. 386-64.